

ZAIN EI ZAITUT

Zain ei zaitut, laboran;
galdua dozu zerbait?
Errazoiz diñozu goizez:
«Egoak ostu nunbait».

Egoak, bai, eutzun ostu
arimako labore;
egoak lapurtu eutzun
len zeukan lan-adore.

Goizero auts-arte loian
diño ak: «Ez, ez; nik ez».
Baiña zu ezpai lanbrotan
zagokit biotz otzez.

Egoak eroan eutzun
—amarrutsu, setati—
ibar apalean zeukan
laborearen erdi.

Egia latz ta labio,
egoak etsi-eziña;
gosepean giza-errai,
neke au ezta ariña.

Apoa orain koaka
dozu —ixekaz ete?—,
auzo zingiran igeri;
diño: «Olan noiz arte?»

Eta zuk: «Ezpai-aska dot
arrezkero biotza;
ego (bardin: gizon orrek),
ostu daustak bizitza».

Zain ei zaitut, laborari;
galdua dozu zerbait?
—«Goizero noa solora,
samiñak ara darrait».

ERRUKARRIA

Ez *intzan* lurreko;
nungoa ete intzan?

Ur bako iturri legez
uts ta erdoiz don ao;
matrail biak gorri,
esku biak txao.

Begi zabal orreik
nini oztin dozan,
ta argi ari mean
begituak dantzan.

Urrin-laztan leuna
itzak yoek gartu:
ilbizi samurra,
odei zuri mosu.

Ire oin-min nintzan
—ego bariko oiñak—;
baratz ortan nai nik
ureztatu lorak.

Baiña azketsi, maite,
atzo arratsean,
ire albotik, ai!,
iges bai nintzean.

Oi! Begi jostari
 zerbait az azalez;
 bertara ezkeru,
 barrutik ezerez.

Neskatx koskortxo!
 —ba-dakit atzotik—
 azala don eder,
 baiña barrua utsik

Gerora sarri aut
 jolaska oartu;
 alan be beti aut
 ziñez errukitu.

Ez intzan lurreko;
 nungoa ete intzan?

LUR - SABELA

Lur azalean nabilkizu
 gaur oiñazez, biar pozik;
 lurrak, orde, beti adeitsu
 ez dauka begitu miñik.

Zabar antzera, gau ta egun
 bere igaliak dauz zaintzen;
 ezta guraso oberik iñoiz
 errai-umeak babesten.

Landara bat gura ezkeru,
 zeure dozu baraztia;
 sagar bat nai baldin ba'dozu,
 zeure dozu sagastia.

Larrosa zuri bat artzeko
 luzatu zeure eskua;
 lurrak ez dautzu zikoiztuko
 beraren sabel zitua.

Zer jan, zerez jantzi jarduki,
 ez, etzaite iñoiz kezkatu:
 barrenean dau su-labea,
 gar goritan oparotsu.

Ona aren gogamen bakarra:
 zitu barriak ernazo.
 Zer orrek uts-emonez gero,
 mundu jaurguan zer jazo?

Ez kezkarik, barriz diñotzut.
 Ez dakusula bizirik?
 Geroko madari mardula
 lurrean datza oraindik.

* * *

Biotz: sugartu zuk be barrua,
 geroaz burutapentsu:
 lupetz ospetan estalduta
 aneika margo dituzu.

UDA ZIGORKARIA

Zemai kiskal oi dokan,
 uda zigorkari:
 gutaz, egun bederen,
 erruki izan adi.

Suzko sasta eztenak
 jaurtzen az zangarra
 ta gori-gori daukak
 jzadi bularra.